

Toffe Ellende

(Harm)

Toffe Ellende

Harm Hilgevoord

Auteur: Harm Hilgevoord
ISBN: 9789402169638
Publicatie: 2017
Omslagfoto: Reuzenrad Nepal

Toffe Ellende (Harm) is een onderdeel van een tweeluik:

Toffe Ellende (Harm)
Toffe Ellende (Frank)

Inhoud	Bladzijde
Voorwoord	1
Zuid-Oost Azië 1986 (1)	3
Zuid-Oost Azië 1986 (2)	26
Nepal 1987	51
India & Sri Lanka 1988	85
NBBS 1989	106
India NBBS 1989	116
NBBS Italië 1990	141

Voorwoord

Toffe Ellende is een verzameling heerlijke verslagen die zijn geschreven door twee broers, Frank en Harm, die elkaar graag op de hoogte hielden van wat ze meemaakten. Twee broers die elkaar graag mochten en urenlang konden borrelen en bomen als ze allebei in het land waren. Twee broers die het vaker eens dan oneens met elkaar waren. En die nog lang konden herkauwen op de zienswijze van de ander.

Toffe Ellende bestaat uit twee delen: Frank en **Harm**. De verslagen in dit boek zijn geschreven door **Harm** en gaan over de liefde/haat verhouding met reizen en openbaar vervoer en het leven als reisleider. Maar ook de verwondering over menselijk gedrag en plaatselijke gewoontes. Ze werden geschreven in het tweede deel van de jaren tachtig. In een tijd dat een verre reis nog ver was. Een tijd dat je nog opgehaald werd van Schiphol door vrienden en familie met een spandoek ‘welkom thuis’. En dat een brief áán de reiziger nog lang onderweg was, en opgehaald diende te worden op het plaatselijke postkantoor als ‘poste restante’.

Geen internet, mobiele telefoon, skype of facebook. Dus een tijd dat je niet dagelijks life verslag kon doen van je beslommingen. Die voltooid verleden tijd.

De verslagen die Harm stuurde zijn geschreven in verschillende delen van de wereld. Ze zijn soms samengevoegd of ingekort maar ze doen allemaal verslag van waargebeurde avonturen.

*Lees ook **Toffe Ellende (Frank)***

Zuidoost-Azië, 1986 (1)

Hallo Frank,

Je weet nog wel dat we van pa een financieel steuntje in de rug kregen. Ik wist direct dat ik die niet, heel verstandig, op de bank ging zetten maar zou gaan besteden aan een reis naar Indonesië. Bij mij is de drang om meer van de wereld te zien de laatste jaren enorm gegroeid en ik kan volledig opgaan in boeken over exotische oorden en verre reizen. Met name het reizen op zichzelf, het gaan van A naar B staat mij aan. Het culturele aspect lijkt me bijvangst. Wat ik ook direct wist was dat ik alleen zou gaan. Zonder twijfel. Al te vaak heb

ik ervaren dat een prettig aanvoelend pittig plan door alle compromissen een lauw papje wordt en dat is volgens mij voor het plannen en maken van een lange reis dodelijk.

Het werden een paar weken waarin veel georganiseerd moest worden waarbij tickets kopen tot het aangename deel hoorde. Er moest ook een verzekering afgesloten worden, de kamer verhuurd en iets met tijdelijk werk worden geregeld en zo meer van die regelingen, maar uiteindelijk zat ik in het vliegtuig.

Ik was toch minder zenuwachtig dan ik had verwacht voor een reis van 4 maanden in mijn eentje. De vlucht ging voorspoedig afgezien van het onophoudelijke gejang van twee kinderen naast me. Voor mij vervelend, maar het geworstel van de ouders was boeiend om te zien. Een vreemde combinatie van zich bekeken en opgelaten voelen maar dat heel erg maskeren door te doen of alles volledig onder controle is. Een beetje in dezelfde categorie als op straat je kop keihard stoten en dan doorlopen met een ‘niets aan het handje en zéker geen pijn’ gezicht.

Bij de overstap in Amman vier uur gewacht. Een klein, rustig, maar zeer naargeestig vliegveld. Daar ontmoette ik een Nederlandse jongen die een tip had voor een hotel net buiten Bangkok. In het vliegtuig naar Bangkok de slechtste plaats van het toestel, middenin een rijtje van vijf. Voor mij ging een kind onophoudelijk over zijn nek, vooral als het eten kwam. Warm, krap, maar wel een goede film.

En ja, in Bangkok het vliegtuig uitkomen in een zéér vochtige lucht van 35 graden ervaarde ik ook als de bekende warme lap. De taxi bracht me naar het mij geadviseerde hotel en daar kwam ik meteen in aanraking met het afdingen. Een fenomeen waar ik tijdens mijn reis wel steeds gewiekster in werd, maar waarvan ik blij ben dat we dat in Nederland nauwelijks doen. In het hotel een goede kamer, maar toen ik me aan het opknappen was bleek ik te lang voor de tropen. Ik trok mijn shirt uit waarbij mijn vinger de draaiende vin raakte. Meteen veel bloed dat door de ronddraaiende fan rondgeslingerd werd. Ik was 10 minuten binnen en de kamer zag eruit of er een gruwelijke slachtpartij had plaatsgevonden. Een geluk dat het mijn pols niet was. Dat zou toch een wat kort reisverslag opleveren.

Na het schoonmaken van mijn kamer en mezelf de buurman ontmoet. Goudhandelaar en taxichauffeur, naar mijn idee vooral het laatste. Hij had in ieder geval wel zijn taxi voor de deur staan die hij onophoudelijk aan het poetsen was en waar vreemd genoeg zijn vrouw al die tijd roerloos maar startklaar in zat. Hij sprak ongeveer 10 woorden Engels, waarvan voornamelijk Yes. Toen doordrong dat ik op zoek was naar een leuk écht Thais restaurant had ik op de juiste knop gedrukt en werd ik in zijn taxi geduwd, kwam zijn vrouw tot leven en kwamen zijn kinderen en moeder erbij en gingen we op pad. Ik kwam terecht in een, voor Thailand, chique tent en ik vroeg hem echt Thais eten te bestellen. En een whisky. Dit gaf wat consternatie bij de pakweg vijf bedienden om ons heen. Ik werd geacht een hele fles te kopen. Die bleek fl. 0,80 te kosten dus geen onoverkomelijk bedrag, maar dit druiste in tegen de taxichauffeur zijn principes.

Geen discussie, in de winkel kost het de helft, dus hier niet kopen maar straks in een winkel. Mijn toch wel valide argument dat ik nú een drankje wilde en niet over drie uur maakte geen indruk. Er werd overdadig voor en door de gehele taxifamilie besteld en heerlijk gegeten. De taxichauffeur was in zijn nopjes toen een vreselijk bandje oorverdovend begon te spelen. Ook toen de gehele rekening voor mij bleek bestemd.

Terug bij het hotel in de bar een minder geslaagde Nederlander ontmoet. Een kerel die zijn pensioen daar al 4 jaar zat te verbrassen. Hij wist alles van Thailand, Bangkok, de wereld, de mensheid, de vrouwen, zakendoen en drank. Vervolgens vertelde hij dat hij achtereenvolgens gedegradeerd was in beroepsmilitaire dienst, wat mij nog een hele prestatie leek, ontslagen was als politieagent en twee zaken failliet had laten gaan en vervolgens werd hij voor mijn ogen door de plaatselijke oerlelijke hoer afgewezen omdat hij te dronken was. Daarbij bleek een dag later veel over Bangkok kletsboek te zijn geweest. Hij was waarschijnlijk de afgelopen 4 jaar niet van zijn barkruk af geweest.

Ondertussen begonnen in de bar steeds meer Thaise meisjes zich aan mij op te dringen. Oh you are a real sexy boy lispelend in mijn oren. Uitgebreid tegen de pensionado gezegd dat ik een hekel heb aan dat uitbuitende gebruik maken van die arme meiden. Afijn, een uur later lag ik dus in bed met een Thaise wat niet echt blijkt geeft van een sterk karakter. Hoewel, ik had mij voorgenomen om het deel 'hoeren' in Thailand niet volledig te negeren. Ik wilde ook dat aspect van die samenleving met een open mind tegemoet treden ook al

is dat moeilijk door alle (waarschijnlijk terechte) zeer negatieve berichtgeving in Europa. Ik was überhaupt nog nooit in aanraking geweest met een prostituee dus het leek me ook gewoon wel spannend. De volgende ochtend bij het afrekenen goed schrikken. Het avontuurtje had behoorlijk wat gekost.

Op dit soort bedragen had ik niet gerekend en die moesten niet te vaak voorkomen want dan zou vier maanden reizen vier weken worden. Nou ja, mijn eerste (en waarschijnlijk laatste) ervaring met een prostituee mocht wat geld kosten.

Met de "airbus" naar Bangkok centrum. Werkelijk een te gekke ervaring. Het verkeer is niet te beschrijven, minstens vijf keer zo druk als in Parijs en tien keer zo lawaaiig. De bus scheurt daar tussendoor. Midden in de achterbuurten van Bangkok op zoek gegaan naar een slaapplek, een mooie ervaring. Overal ateliers waar ze namaak Lacoste-shirtjes in elkaar zaten te naaien. Gigantisch smerige straatjes met een stinkend open riool ernaast, tientallen mini autosloperijen naast elkaar afgewisseld met eetstalletjes en overal heel veel mensen. Ik kreeg hele slierten achterbuurtkinderen achter me aan en een straatschoffie met vervoer bood mij aan om mij gratis naar een very cheap hotel te brengen. Nog reisnaïef stemde ik toe. Moet een mooi gezicht zijn geweest: een mini local op een motor met achterop een duidelijke toerist van 1.92 lang met rugzak, racend door de sloppen. Hij bracht me naar Hotel 38 en daar wilde hij een absurd hoog bedrag voor zijn taxiservice. Het 'for free' in zijn voorstel was onderweg kennelijk weggewaaid maar een kleine vergoeding vond ik wel op zijn plaats en daar nam

hij zonder morren genoeg mee. Hotel 38 bleek een van de goedkope "drive-inn-sex, hotels. Er zijn beneden kamers te huur om hoeren te ontvangen maar dan kan je gelukkig wel je eigen auto voor de deur kwijt. Zou een goed adres zijn voor de taxichauffeur van gisteren. Hoewel wat minder voor zijn vrouw. Het was in ieder geval niets voor mij en ik ben lopend met de Lonely Planet in de hand een budget pension gaan zoeken. Ik vond snel een klein maar schoon hokje voor fl. 0,80 dat paste duidelijk beter bij mijn wensen en budget. 'South East Asia on a shoestring' van Lonely Planet is werkelijk een geweldig en onmisbaar boek. Dat heeft voor- en nadelen. 80 % van de backpackers reist met dit boek in de hand waardoor je wel vaak dezelfde mensen tegenkomt. Ook die je liever zou ontlopen maar in zijn algemeenheid geeft het ook wel snel een band. Met zijn gele kaft werd het ook wel de 'gele bijbel' genoemd.

's Avonds naar "Chinatown", de oude Chinese wijk in Bangkok. Werkelijk prachtig maar zo mogelijk nog smeriger dan wat ik tot nu toe had gezien. Een tijd zitten praten met een paar boeddhisten compleet met kale koppen en gewaden. Jonge jongens die redelijk goed Engels spraken. Toch een beetje teleurstellend wat deze jongens wilden weten over Europa. Het bleef toch wat steken in uitwisselingen van gemeenschappen hoewel men wel erg geïnteresseerd was in mijn schoenmaat en waar ik dacht mijn sokken te gaan kopen in Thailand. Daar hadden ze me even klem.

Eten in een piepklein restaurantje en daarna naar "Patpong", dé uitgaanswijk (en hoerenwijk) van Bangkok. Vreemde ervaring. Zoals eerder geschreven

wilde ik het onderdeel ‘hoeren’ niet links laten liggen maar van een afstand bekijken. Die afstand was de eerste avond niet helemaal gelukt maar nu wilde ik Patpong graag als toeschouwer ervaren.

Mijn enige ervaring met prostitutie is het met enkele vrienden, opgelaten en met rode konen, over de wallen van Amsterdam lopen. Daar blijven ze van je af maar in Patpong heb ik een paar keer een hand op mijn kruis gevoeld. Erg onprettig.

Wat ik ook niet prettig vond was dat ik een show werd binnengelokt met: “no pay, only look” wat voor een Hollander een onweerstaanbaar concept is. Binnen allemaal zéér mooie Thaise meisjes aan het dansen dus maar een biertje besteld.

Ik voelde me zwaar opgelaten en zéér westers, zeker toen allemaal half blote meiden op mijn schoot wilden gaan zitten. Ik vond het zeer gênant. Niet mijn soort van vermaak en ik was er dan ook snel klaar mee.

Nog even verwonderd gekeken naar een blote danseres die twee sigaretten met haar vagina oprookte. Wel knap, en waarschijnlijk gezonder dan gewoon roken, maar ik voelde mij zó ongemakkelijk dat ik weg wilde en de rekening vroeg die fl 95,- bleek te zijn. Niet bepaald ‘no pay’. Toen echt boos geworden en ik verloor alle schroom. Tijdje met de bazin van de tent zitten bekvechten dat dit geen stijl was en ik kwam ervan af met fl. 15,00. Wel met gevolg dat ik er aan de achterkant van de tent middels een keiharde schop onder mijn reet door de uitsmijter werd uitgegooid. Aparte ervaring. Ik was wel klaar met dat hoerengedoe en ben naar een Engelse pub gegaan waar een hele goede pianist zat te spelen waar ik toch meer van genoot.

De volgende dag met de bus vertrokken naar Chang-mai, een stadje in het noorden van Thailand. Goede plaats, goede service en een buschauffeur die, zoals gewoonlijk hier, absurd hard rijdt. Er ongeveer 8 uur over gedaan. Bij het uitstappen onmiddellijk tientallen kereltjes: "Loom, Loom, cheap loom". Eentje uitgekozen voor fl. 0,90 per nacht. Chang-mai is een verademing na Bangkok. Het is een dorpje daarmee vergeleken. Mijn Loom bleek een heel klein maar schoon kamertje te zijn. De stad in voor een pot bier en op een terras kwam ik een Belgische jongen, Chiel, tegen. Hij zou morgen met een trekking naar de bergstammen gaan en vroeg of ik meeding. Het zou vier dagen duren en we zouden langs vier stammen trekken. Dat leek me wel wat, zeker omdat Chiel een zeer aardige jongen was met prettige droge humor. Hij was leraar moraal, een vak waarvan ik nog nooit gehoord had.

Van mijn guesthouse kreeg ik een klein rugzakje en veldfles mee en 's morgens om 7.30 u gingen we op pad. We werden opgehaald met een auto die ons naar een verzamelplaats bracht. De groep bleek uit 6 Fransen en ons te bestaan. De Fransen spraken gelukkig Engels. Eerst vier uur in een soort jeep de bergen in en ondertussen kennis gemaakt met onze twee gidsen die redelijk Engels spraken maar ook de talen van de bergstammen. Al snel bleek het een prettige groep te zijn. Twee van de Fransen hadden ál hun bagage voor vier maanden reizen meegenomen en moesten dus vier dagen zeulen met gigantische rugzakken, fototassen, snorkels en Himalaya uitrusting. Daarbij vonden ze deze trekking een uitgelezen moment om hun fonkelnieuwe